

Finanțarea învățământului superior

Preambul

ESIB – Uniunea Națională a Studenților din Europa există din 1982 pentru a promova interesul educațional, social, economic și cultural al studenților la nivel European și față de toate organizațiile și instituțiile relevante. ESIB are în momentul de față 44 de organizații membre din 34 de țări.

1. Introducere

Acest document prezintă poziția ESIB în legătură cu aspectul financiar al învățământului superior, procese adiacente și viitoare evoluții în domeniul de față.

Învățământul superior joacă un rol vital în societate, iar calitatea, accesibilitatea și forma de învățământ superior este puternic dependentă de sursele de finanțare. Importanța învățământului superior a fost recent adusă în discuție în contextul fondării unei societăți Europene bazată pe cunoaștere. Mai concret, finanțarea învățământului superior este concepută ca având o importanță majoră în viitorul proces de creație și propagare a cunoștințelor și a cercetării. Această lucrare nu va face sugestii în legătură cu modelul ideal sau preferat de finanțare a învățământului superior în Europa. Sugestiile politice lipsite de diversitate nu își au locul în acest domeniu. Scopul acestei lucrări este să sublinieze principiile centrale care trebuie luate în considerare pentru a pune în discuție finanțarea învățământului superior, a instituțiilor și a studenților. Datorită contextului istoric, legal, politic și economic, politicile de finanțare a învățământului superior trebuie să respecte caracteristicile locale.

Deși sistemele de finanțare din Europa sunt foarte diverse, ele încă păstrează unele elemente comune care le separă clar de celelalte sisteme din lume. Abordarea europeană este caracterizată prin tratamentul învățământului superior asemenea uneia din responsabilitățile publice fundamentale.

Lucrarea de față se referă la finanțarea învățământului superior bazată pe două componente:

1. Finanțarea cercetării și predarea prin intermediul instituțiilor de învățământ superior (HEI-IIS)
2. Finanțarea studenților

Niciuna dintre acestea nu trebuie neglijată în efortul creării unui învățământ superior calitativ și accesibil.

1.1 Lipsa fondurilor

În deceniile recente, fondurile publice pentru învățământul superior nu s-au adaptat la masiva creștere a numărului de studenți, ducând la o lipsă în resursele financiare. Printre evenimentele care au influențat puternic nivelul de susținere financiară sunt internaționalizarea învățământului și cercetării superioare, nevoia de calitate și de noi metode de predare, interesele economice crescânde și diferite din cadrul învățământului superior și diversificarea locațiilor unde cunoștințele sunt produse, propagate și transferate. Lipsa fondurilor este o problemă de maximă prioritate legată atât de interesele naționale cât și internaționale și nu și-a făcut simțită prezența mai mult ca în prezent. Descoperirea unor soluții adecvate și inovatoare care să răspundă cererii crescătoare de resurse financiare s-a dovedit dificilă. Evoluția societății, alături de schimbările prelungite din învățământ cer o reînnoire a politicilor de finanțare. Cu toate acestea, aceste schimbări nu trebuie să aibă loc fără o analiză și o cercetare aprofundată a efectelor lor de lungă durată asupra studenților, ISS-urilor și societății.

Dată fiind realitatea unor fonduri din ce în ce mai puțin accesibile, ESIB confirmă necesitatea intensificării eforturilor de a găsi o soluție plauzibilă pentru această problemă prin surse diversificate de finanțare.

2. Fondurile publice

Învățământul superior – o responsabilitate publică

Învățământul superior este benefic pe mai multe planuri, pentru studenți, societăți, economie și binele general.

Societățile sunt transformate în așa fel încât informația crește în importanța și este considerată motorul evoluției. În acest scop ISS-urile preiau un rol central în dezvoltarea și răspândirea informației. Învățământul superior nu poate fi considerat niciodată doar un mijloc de îmbunătățire a competitivității economice. Învățământul superior are alte scopuri și consecințe printre care punerea unei baze pentru toleranță, democrație, gândire critică și împlinire personală. Aceste obiective trebuie luate în considerare în momentul alocării fondurilor învățământului superior. În acest sens, fondurile alocate învățământului superior nu ar trebui considerate o cheltuială, ci o investiție pe termen lung benefică societății ca întreg.

De asemenea, studenții beneficiază personal de pe urma învățământului superior, în detrimentul oportunităților construirii unei cariere și al împlinirii personale. Oricum ar fi reflectate aceste beneficii la nivelul societății în scăderea ratei șomajului, îmbunătățirea sistemului sanitar, scăderea ratei infracțiunilor, implicarea mai multă din partea societății, taxele cresc încontinuu și apar fenomene de scădere economică. Beneficiile private ale studenților sunt compensate de contribuția lor în societate. ESIB condamnă așadar folosirea argumentelor bazate pe castigurile personale ale absolvenților ca motiv pentru introducerea taxelor de școlarizare.

În multe dintre țările europene ISS și studenții nu beneficiază de prioritate financiară la buget. Unele state europene au o repulsie față de investiție fie presupunând că studenții nu vor plăti taxele impuse, fie ignorând pur și simplu implicațiile financiare ale modernizării educației. ESIB susține cu putere ideea că învățământul superior ar trebui să fie o prioritate și cere o creștere a investiției publice.

Pentru ca ISS să își îndeplinească în condiții adecvate rolul central în crearea unei societăți informaționale coezive, ESIB subliniază importanța pe care ar avea-o luarea următoarelor măsuri de către guverne:

- asigurarea că ISS au resurse suficiente și solide astfel încât să ofere învățământ și cercetare de calitate și să deschidă calea spre țeluri educaționale, sociale, culturale și economice mai largi;
- asigurarea că toate domeniile de studiu au destule resurse pentru a se dezvolta, oricât de atractive ar fi din punct de vedere comercial;
- asigurarea resurselor necesare susținerii reformelor care să deschidă instituțiile către studenții care învata la distanță, inclusiv servicii și facilități care să le ofere acestora posibilitatea să studieze cu succes;
- asigurarea structurii financiare și legislative care să medieze cooperarea dintre ISS, concentrându-se asupra accesibilității beneficiilor care derivă din cooperare (ex. acces la gradele superioare, mobilitate internă și internațională accesibilă ca preț)
- asigurarea de fonduri suficiente care să susțină învățarea permanentă legiferarea împotriva taxelor de școlarizare, dar în același timp asigurarea accesului gratuit la învățământul superior.

Este de o importanță vitală ca fondurile publice să garanteze stabilitatea și constanța în dezvoltarea învățământului superior pe baza acestor principii.

Deși este conștientă de beneficiile private ale învățământului superior, ESIB reafirmă noțiunea de învățământ superior ca pe un bun public și reamintește că statele sunt responsabile pentru asigurarea învățământului superior gratuit.

Diversificarea alocării fondurilor publice

Ca o soluție pentru lipsa fondurilor publice, diversificarea alocării fondurilor către ISS ar trebui de asemenea luată în considerare într-o anumită măsură deoarece nu limitează libertatea academică și nici nu neglijează nevoile unor domenii diferite de studiu. În mod tradițional, învățământul superior era subvenționat în concordanță cu factorii de intrare precum numărul de studenți, personal și departamente, în baza unor bugete anuale detaliate. Cu toate acestea, mai multe modele de reformare a alocării resurselor către ISS sunt luate în calcul pentru o mai bună gestionare a fondurilor publice. Finanțarea bazată pe ieșire, contractele conduse pe asigurare, voucherele pentru studenți și alte modele ar trebui să fie toate analizate cum se cuvine. Acestea ar trebui să fie luate în considerare doar dacă nu reduc calitatea educației sau afectează posibilitățile studenților de a avea acces și de a-și termina studiile, având în același timp în vedere și contextul financiar și social al studenților. Noile metode ar trebui să furnizeze resurse pentru expansiunea învățământului permanent și pentru numărul de studenți netradiționali. În ambele cazuri, accesul la învățământul superior și absolvirea cu succes a studiilor trebuie garantate.

Alocarea fondurilor pe baza factorilor de ieșire (precum numărul de absolvenți sau puncte ECTS oferite) este folosită ca o unealtă de cârmuire pentru a promova eficacitatea, în încercarea de a asigura folosirea adecvată a fondurilor. ESIB sugerează ca acești factori de ieșire să nu fie bazați doar pe cantitate ci să țină cont și de alte aspecte integrale ale vieții academice și studentești. Acest lucru asigură că alocarea fondurilor reflectă criteriul de calitate diferit și de asemenea promovează studiul de calitate în toate felurile. Criteriile bazate pe produs nu ar trebui să domine alocarea fondurilor publice.

Stabilirea standardelor de excelență pentru ISS este o caracteristică evidentă în urmărirea competitivității așa cum o văd strategiile de dezvoltare economică precum Strategia Lisabona a UE. Încercările de încurajare a excelenței în predare și cercetare nu ar trebui să pună în umbră calități diverse ale unor ISS-uri diferite. Stabilirea unor standarde de excelență poate conduce la crearea unui clasament care este nedrept și nu poate constitui baza pentru alocarea fondurilor. Acest lucru nu ar servi scopului de încurajare a îmbunătățirii unui număr mai mare de ISS și are tendința de a conduce la elitism și chiar mai mult, la divizarea societății. În timp ce măsurile pentru îmbunătățirea calității ar trebui salutate, ESIB solicită o foarte mare atenție în aplicarea politicilor care au drept scop stabilirea de standarde de excelență.

Finanțarea la cerere – vouchere

Având în vedere faptul că serviciile sunt oferite de tot mai multi agenți, propunerile de introducere a sistemului voucherelor apare într-un număr din ce în ce mai mare de țări, încurajate fiind printre altele de Comisia Europeană. Finanțarea învățământului superior pe baza voucherelor funcționează în așa fel încât studenții pot folosi voucherele în orice instituție acreditată, iar aceste vouchere sunt echivalente unei anumite perioade de timp sau unui număr de puncte ECTS (ex. durata unei perioade de licență+master+1-2 ani).

Această formă de finanțare la cerere a învățământului superior este caracterizată ca fiind cea mai avansată metodă de finanțare centrată pe student, deoarece ține cont de dorințele acestuia în dimensiunile naționale și internaționale ale învățământului superior. ESIB consideră cu tărie că sistemul voucherelor nu reușește să ia în considerare natura sectorului învățământului superior și felul în care diferă de piața de consum. Opțiunea studenților pentru ISS și domeniul de studiu nu este dependentă doar de o alegere liberă și informată, ci și puternic legată de domiciliul studenților și alte obligații pe care le-ar putea avea de îndeplinit. Diferența dintre învățământul superior și piața de consum devine foarte clară în cazurile în care studenții în regimul voucher nu sunt mulțumiți de educația primită. Nu au nici o posibilitate de a li se restitui banii așa cum consumatorilor li se restituie în caz de plângere cu privire la calitatea produsului. Deși voucherele ar putea să schimbe modul în care ISS se ocupă de studenți și educația lor, este mult mai probabil ca instituțiile să încerce să atragă studenții cu prezentări nerealiste în reclame costisitoare și prestigioase decât să încerce să îmbunătățească nivelul calitativ. ESIB este convinsă că asigurarea calității interne și externe este cea mai potrivită cale de îmbunătățire a instituțiilor și programelor de educație. Shoppingul pentru educație sau alte abordări cum ar fi piața de consum nu reprezintă calea potrivită pentru a garanta calitatea educației.

ESIB vede finanțarea la cerere drept o amenințare față de noțiunea de învățământ superior ca bun public. Sistemul voucherelor implică adesea alinierea statutului la instituțiile publice și private din moment ce voucherele pot fi folosite în toate instituțiile, studenții fiind nevoiți să plătească în plus orice depășește costul voucherului acordat lor.

Dacă un voucher este echivalent cu o perioadă de timp, de exemplu un voucher legat de un semestru, voucherele vor avea efecte puternic discriminatorii pentru studenții aflați la frecvență redusă. În general, voucherele limitează perioada în care un student ar putea să învețe fără să plătească taxe de școlarizare.

O utilizare mai bună a fondurilor (publice) existente

Este de asemenea foarte important ca ISS să facă eforturile necesare ca să asigure finanțarea pentru viitorul lor și pentru îndeplinirea fără probleme a scopurilor prestabilite. Structurile democratice reprezintă baza ISS și nu trebuie văzute drept contradictorii față de eficacitate. Ar trebui să nu existe nici o separare între conducerea operațională, academică și strategică a ISS.

Instituțiile autonome ar trebui să fie responsabile pentru acțiunile lor. Cu toate acestea, nivelul de autonomie aflat în continuă creștere este adesea urmat de scăderea transparenței și a responsabilității financiare a conducerii învățământului superior. ESIB se opune cu tărie retragerii sau reducerii finanțărilor publice pe motivul acordării unei autonomii mai mari a ISS.

Primul pas necesar în încercarea acoperirii lipsurilor din fondurile publice este o analiză a cheltuielilor resurselor curente, urmată de o încercare de a îmbunătăți maniera realizării acestor cheltuieli, asigurând în acest fel o utilizare mai bună a fondurilor existente. Structurile și mecanismele de alocare internă a resurselor trebuie să fie în mod constant verificate și revizuite unde este necesar. Ar trebui să se asigure ca membrii corpurilor de conducere ale ISS, aleși în mod democratic, să aibă abilități manageriale dezvoltate precum înțelegerea bugetului, care ar conduce la o implicare mai intensă a personalului de predare, a studenților și altor membri în planificarea strategică.

O mai bună utilizare a proprietății imobiliare a ISS, a cercetării și a utilităților în predare, a sălilor de clasă și a personalului ar trebui să fie printre măsurile care conduc la o eficiență mai mare în consumarea resurselor financiare.

Asigurarea calității ar trebui să prevină cheltuielile iraționale ale resurselor pe un curriculum desuet și inflexibil și pe un personal de predare lipsit de motivație. Măsurile pentru o calitate superioară asigură accesul și finalizarea studiilor și sunt precondiții pentru scăderea ratei abandonului școlar. Transparența în alocarea și cheltuirea fondurilor în cadrul instituției este imperativă pentru a preveni toate felurile de abuz și corupție.

În numeroase ISS, ar trebui făcute eforturi aprofundate pentru a deschide oportunități de cooperare internațională în predare și cercetare și de asemenea pentru a beneficia de complementaritatea academică și financiară.

3. Taxele de școlarizare

Context

În încercarea de a acoperi lipsurile financiare, guvernele au tendința de a se întoarce către studenți astfel încât să crească imediat aportul de fonduri în învățământul superior. În acest fel, introducerea sau creșterea taxelor de școlarizare devin soluții simple pentru o problemă complexă, deși banii disponibili în cadrul învățământului superior rămân insuficienți pentru existența unui nivel adecvat de calitate.

ESIB susține puternic că argumentul disciplinării studenților prin împovărea lor din punct de vedere financiar este unul superficial și nu merită luat în considerare. Motivele pentru întârzierea finalizării studiilor sunt variate. Aceste întârzieri sunt cauzate adesea de necesitatea întreținerii unui loc de muncă în același timp cu studiile și de alte motive strâns legate de situația socială a studenților. Taxele de școlarizare afectează în mod negativ studenții mai săraci, în timp ce aceia dintr-un mediu social mai stabil din punct de vedere financiar își vor permite în continuare un comportament iresponsabil. Taxele au dovedit de asemenea efecte discriminatorii și în contextul oamenilor care suferă discriminări, precum femeile sau minoritățile etnice.

Metode variate de taxare a studenților

Sugestiile care propun forme „prietenoase” ale taxelor de școlarizare sunt din ce în ce mai multe. În acest sens, planurile de rambursare după absolvire sunt printre cele mai populare sugestii. ESIB vede aceste politici ca inacceptabile, înșelătoare și dăunătoare pentru accesul mai larg și finalizarea studiilor în învățământul superior. Una dintre cele mai delicate și nesigure perioade din viața oamenilor este aceea când își caută un loc pe piața muncii și își urmăresc planurile de carieră și familie. Chiar și în cazuri când planul de rambursare intră în vigoare atunci când salariul persoanei respective a trecut de un anumit nivel, amenințarea unei datorii în așteptare este un factor determinant pentru mulți studenți în momentul alegerii înscrierii în învățământul superior sau nu. Acesta este un fapt evident și în sistemele în care împrumuturile au fost introduse ca o măsură însoțitoare pentru taxele de școlarizare.

Taxe pentru studenții internaționali

Mobilitatea studenților și a personalului s-a amplificat în ultimul deceniu, îmbogățind diversitatea învățământului superior atât pentru studenții autohtoni cât și pentru cei din străinătate. Atitudinea guvernamentală față de studenții internaționali a evoluat în așa fel încât aceștia au fost considerați o nouă sursă de venit. În această situație, asemenea studenți au fost taxați pe cât posibil

astfel încât să se facă nesimțită nevolnicia statelor de a investi în educația tinerilor. ESIB este convinsă că impunerea de taxe ridicate pentru studenții internaționali (sau din țări care nu sunt membre UE în cazul statelor din UE) nu este etică, este discriminatorie, inacceptabilă și lipsită de viziune. Taxele pentru studenții internaționali sunt o piedică pentru internaționalizare și integrare, care creează obstacole pentru cei mobili. Aceste măsuri se opun ideii de mobilitate și contrazic spiritul Procesului Bologna.

Educație fără taxe de școlarizare

Uniunea Națională a Studenților din Europa consideră că taxele de școlarizare reprezintă un obstacol în fața accesului egal la învățământul superior și pun în pericol finalizarea cu succes a studiilor. O educație fără taxe de școlarizare include primul, al doilea și al treilea ciclu, ca și învățământ cu frecvența redusă gratuit și cursuri de educație superioară oferite studenților permanenți.

Cererea noastră pentru învățământ superior gratuit și accesibil este subliniată și în Convenția Națiunilor Unite pentru Drepturi Economice, Sociale și Culturale (IV) și în Declarația Universală a Drepturilor Omului(V).

ESIB reafirmă opoziția sa față de taxele de școlarizare în orice formă ar exista. Este inacceptabil ca studenții să fie obligați să plătească pentru acoperirea lipsurilor din bugetul național pentru învățământul superior, iar acest lucru subminează dreptul la educație pentru toți.

4. Finanțare alternativă(VI)

Rolul autorităților locale, regionale și europene în finanțarea învățământului superior

Noi surse de finanțare a învățământului superior pot fi obținute prin implicarea autorităților locale, regionale și europene. ISS joacă un rol esențial în dezvoltarea socială și economică a regiunilor. Folosind fonduri structurale ale UE, se crește astfel performanța ISS în dezvoltarea locală și regională. Instrumente și programe pentru finanțarea învățământului superior există atât pentru finanțarea ISS cât și pentru bursele studenților, în special pentru cei la distanță.

Potențiala constituire a Fondului European de Mobilitate va servi la subvenționarea instituțiilor pentru cheltuielile mai ridicate ce apar din cauza mobilității neechilibrate.

Surse alternative de finanțare a învățământului superior

Ar trebui cercetate cu atenție posibilități mai variate de atragere a fondurilor din sectorul privat. În majoritatea sistemelor europene de învățământ superior, sursele alternative de finanțare a universităților publice nu au fost luate serios în considerare. De aceea, orice pas în această direcție ar trebui să fie susținut de analize ale posibilelor consecințe și schimbări pe care le-ar putea provoca. Deși finanțarea alternativă ar putea fi folosită pentru a acoperi lipsurile din buget, educația este o responsabilitate publică, deci a statului. ESIB acuză orice altă retragere a statului din fața acestei probleme cruciale.

Principii de bază care ar trebui observate în legătură cu finanțarea alternativă

ESIB accentuează importanța observării următoarelor principii în legătură cu finanțarea alternativă:

- cercetarea de bază și cercetarea pentru simplul scop al informării sunt domenii de interes public și nu ar trebui puse în pericol;

- misiunea și obiectivele ISS nu ar trebui să fie influențate de interesele pe termen scurt ale lumii corporative;
- dezvoltarea tuturor domeniilor de studiu trebuie protejată. Atenție specială trebuie acordată domeniilor de studiu mai puțin atractive din punct de vedere comercial și zonelor de cercetare costisitoare;
- distribuirea finanțării alternative trebuie condusă într-o manieră transparentă de corpuri democratice fie la nivel instituțional, fie la nivel guvernamental, sau de un corp public mandatar independent, implicând numeroși antreprenori cu educație superioară, nici unul mai presus decât altul;
- măsurile de finanțare, ca unealtă pentru susținerea strategiilor economice, nu ar trebui să împiedice un student să aleagă profilul de studiu și calificarea finală;
- predarea nu trebuie umbrită de activitățile de cercetare. O cantitate adecvată de bani trebuie să fie tot timpul disponibilă pentru a îmbunătăți calitatea programelor și dezvoltarea noilor abordări în predare și învățare;
- folosirea finanțelor externe cere o mai mare transparență în buget și în procesul general de luare a deciziilor în ISS;
- sursele alternative de finanțare nu trebuie folosite ca pretext pentru a reduce finanțarea publică și niciodată nu trebuie să depășească proporția finanțării publice.

5. Finanțarea studenților(VII)

5.1 Susținerea și accesul studenților

ESIB subliniază că fără o susținere potrivită pentru studenți, un mare număr de persoane va fi exclus din învățământul superior din cauza motivelor economice. În discutiile susținerii studenților este important să nu se piardă din vedere costurile învățământului superior care nu sunt doar acelea ale taxelor de școlarizare, ci includ și cheltuielile studiului și ale traiului precum întreținerea locuinței, transportul și materialele de studiu. Bani publici pentru susținerea studenților ar trebui să se axeze mai degrabă pe ajutorarea studenților cu notele cele mai bune, decât pe cei iresponsabili.

Pentru a asigura calitatea învățământului și a educației, studenții trebuie să fie în stare să se dedice studiului. Susținerea studenților ar trebui de asemenea să asigure stabilitatea procesului de învățare, fără distrageri cauzate de necesitatea de a câștiga bani pentru a-și permite studiul. Susținerea studenților se face prin burse, împrumuturi și servicii gratuite sau la preț redus. Aici se trage o linie despărțitoare între adevărata finanțare a studenților și crearea unei situații creditor – debitor. Aceasta din urmă este asistență financiară și nu suport financiar, condiția rambursării transformând-o într-o falsă măsură de susținere.

ESIB se opune oricărui mod de finanțare a studenților care face să crească povara datoriilor ce vor urma absolvirii.

5.2 Responsabilitățile țării natale și ale țării gazdă

Având în vedere mobilitatea din ce în ce mai mare a studenților, se ridică întrebarea: cine ar trebui să plătească pentru această educație? ESIB consideră că responsabilitatea studenților internaționali trebuie împărțită între țara natală și țara gazdă, prima oferindu-i suport financiar mobil (preferabil sub formă de burse), iar a doua facilitându-i integrarea în mediul de studiu și accesul la serviciile adiacente. Țara gazdă ar trebui deci să asigure chestiuni precum locuința, îngrijirea medicală și reduceri pentru studenți, fără a se face vreo discriminare între studenții locali și cei internaționali. Țara gazdă trebuie să se asigure că mecanismele legale funcționează în așa fel încât studenții care nu au burse, sau au burse insuficiente din țara natală să beneficieze de asistență financiară.

ESIB susține cu tărie ideea unui Fond European pentru Mobilitate. Acest lucru nu este numai de dorit, dar mai ales necesar pentru a aplana diferențele din sistemul de suport, mai ales când studenții se muta dintr-o țară în alta cu un cost de trai considerabil mai ridicat.

6. Concluzii

Finanțarea învățământului superior este cu siguranță în centrul atenției comunității academice și a creatorilor de strategii economice din cadrul guvernelor și la nivel internațional. Problema esențială este lipsa fondurilor. Bazată pe expertiză, cercetare și participare a tuturor antreprenorilor, inclusiv a studenților, crearea unei politici de abordare a acestei probleme într-o manieră potrivită ar trebui atinsă.

Există o largă paletă de surse alternative de finanțare care ar trebui analizate și luate în considerare cu seriozitate. Nici unul din efectele posibile nu trebuie pierdut din vedere în încercarea de diversificare a surselor de finanțare. În problema finanțării alternative a învățământului superior, trebuie amintit că nu există nicio valoare gratuită, că orice sursă de finanțare implică interes și efecte asupra sarcinii și însemnătății unei educații. În niciun caz și prin niciun mijloc nu ar trebui puse în pericol libertatea academică și cercetarea de bază în căutarea de noi resurse. Atenție sporită trebuie acordată distribuirii banilor între disciplinele academice, fără a le neglija pe cele cu o valoare comercială mai scăzută.

Discuția pe marginea taxelor de școlarizare în cadrul dezbaterii financiare nu a dus până acum la niciun consens între antreprenori. În practică, o asemenea abordare pentru a rezolva lipsa fondurilor a demonstrat numeroase puncte slabe, chiar negative și consecințe dăunătoare pe termen lung. ESIB reafirmă așadar că taxarea studenților nu este o soluție pentru rezolvarea problemei fondurilor. ESIB subliniază în continuare că presupunerile superficiale, așa cum se observă în discuțiile pe marginea taxelor de școlarizare, nu ar trebui să reprezinte baza unei politici de finanțare a învățământului superior pe termen lung.

Instituțiile au responsabilitatea de a acționa pentru a asigura o utilizare mai bună a fondurilor existente. Cu toate acestea, pentru a păstra stabilitatea și pentru a garanta împlinirea numeroaselor roluri ale învățământului superior în societate, fondurile publice trebuie să rămână sursa principală de finanțare a ISS. Guvernele trebuie să ia în considerare lista lungă a motivelor pentru care se poate mări aportul de bani alocați învățământului superior și să îl perceapă ca pe o investiție și nu ca pe o cheltuială.

Finanțarea învățământului superior este cel mai puternic element în determinarea accesului și posibilității finalizării cu succes a studiilor. Uniunea Națională a Studenților din Europa arată nevoia unor schimbări în sistemul de învățământ superior astfel încât lipsurile din buget să fie acoperite. Cu toate acestea, argumentele legate de buget nu sunt mesaje subliminale pentru declanșarea reformelor ce ar conduce la o scădere a democrației și a accesului în învățământul superior. Cu atât mai mult, ESIB reafirmă că natura publică a învățământului superior este de o importanță vitală pentru prezentul și viitorul societății.

Adoptată la al 48 –lea Consiliu al Directorilor
Bergen, Norvegia, Mai 2005

Finanțarea este definită ca strângerea sau punerea la dispoziție de fonduri din orice sursă într-o anumită activitate (în acest caz ISS) sau pentru a furniza fondurile necesare (susținerea studenților).

Acordarea de fonduri reprezintă bani dați de un guvern sau organizație pentru o activitate, în mare parte văzută ca o investiție în fondurile publice.

Finanțarea se referă la imaginea de ansamblu dar sunt adesea folosite ca sinonime. Deoarece lucrarea de față caută să ajunga dincolo de banii publici, să exploreze alte surse de venit pentru învățământul superior, am ales să folosim ambii termeni în contextul de față.

II Finanțarea studenților – transferuri finanțate de sectorul public sub forma concesiilor, burselor, subsidiilor, și a altor servicii studentești.

III Taxa de școlarizare – este o contribuție economică pe care un student trebuie să o plătească unei ISS, sectorului de învățământ superior al unui stat sau statului, înainte, în timpul sau după studiile sale pentru a se putea înscrie, susține sau finaliza studiile superioare.

IV Articolul 13(2)(c) al Acordului Internațional pentru Drepturi Economice, Sociale și Culturale din 1996 [adoptat și promulgat de către Adunarea Generală a ONU prin rezoluția 217 A(III) din 10 Decembrie 1948] susține – „învățământul superior va fi făcut accesibil în mod egal tuturor pe baza capacității, prin toate mijloacele potrivite, și în particular prin introducerea progresivă a educației gratuite.”

V Declarația Națiunilor Unite a Drepturilor Omului, articolul 26(1); „toți au dreptul la educație. Educația va fi gratuită, cel puțin în stadiile elementare și fundamentale. Educația elementară va fi obligatorie. Educația tehnică și profesională va fi făcută disponibilă în mod general iar învățământul superior va fi în mod egal accesibil tuturor pe baza meritului.”

VI. finanțarea alternativă – pentru scopul acestei lucrări, termenul este folosit pentru a numi sursele de finanțare care nu sunt publice și nu vin de la studenți.

VII finanțarea studenților este mai riguros discutată în alte acte de politică ale ESIB, în principal în cele adoptate în Cipru -99; Prosperitatea Studenților în Noul Mileniu și Turcia-02; Noi abordări ale bunăstării studentului.